

Tog fra 6 Morgen til 10 Aften. Konen skal altsaa være ude ved Ledet 30 Gange i Løbet af disse 16 Timer. Der kunde derfor nok være nogen Anledning for den højtærede Minister til at søge at faa disse Forhold forbedrede. Jeg synes, at de Tal, der ere nævnte saavel af det ærede Medlem fra Aalborg som af mig, ere tilstrækkelig talende.

Paa et andet Omraade ere Ledvogterne paa Fællesposterne stillede meget uheldigt, det er med Hensyn til Permissionen. Det er nemlig ikke saaledes for det dag- og ugelønnede Personale, at der under Permission bliver stillet andet Mandskab i Stedet for dem, og at det faar Lønnen udbetalt. Saaledes er det for de maanedslønnedes Vedkommende, men de ugelønnede maa selv betale deres Afløser, og det er Statsbanerne, der bestemme, hvor mange der skal til Afløsning, og hvor meget der skal ydes disse i Betaling. Som Regel maa der betales urimelig meget for at faa fri en Dag eller to. Jeg skal anføre et ret talende Eksempel. Et gammelt Ledvogterpar i Trustrup — det var altsaa en Fællespost — skulde til Barne-daab hos deres Datter. De søgte og fik ogsaa Permission, men Statsbanerne stillede to Banevogtere som Afløser, og den Betaling, de maatte yde, Overarbejdspenge iberegne, beløb sig til 14 Kr. Det var lige saa meget, som Manden og Konen tilsammen tjene paa en hel Uge ved at passe Ledet. Dette Eksempel synes mig at tale højt om, hvor uheldigt disse Mennesker ere stillede. Jeg synes dog, det er for galt, at naar et Par gamle Mennesker ønsker en eller to Dages Permission, skulde de bogstaveligt trækkes op af Statsbanerne paa den Maade, jeg her har nævnt, og som det sikkert gaar i mange Tilfælde.

Der er fra forskellige Sider henvist til, at disse Mennesker kunne søge privat Arbejde i deres Fritid, Banearbejde eller Høstarbejde o. s. v. Tidligere har det ogsaa nok kunnet lade sig gøre, men efter hvad der er mig berettet, lader det sig ikke mere gøre, idet det nu forlanges, at de for at kunne tage saadant Arbejde skulle indgive skriftlig Ansøgning til Banebestyreren, hvilket har til Følge, at det Arbejde, de kunde faa, forlængst er udført, naar endelig Tilladelse kommer. Fra den private Fortjeneste, som de i nogen Grad tidligere have haft, ere de saaledes nu saa godt som afskaarne.

Som Forholdene ere slette for Tjenestemændene ved Banerne og Telegrafafdelingen, ere de det ogsaa for Depotarbejderne, som ved de sidste Lønningslove ogsaa ere holdte udenfor de faste Lønsatser. Ogsaa for dem

har Lønningsmaaden virket uheldigt, og ogsaa de have Krav paa at faa deres Lønvilkaar optagne til ny Behandling og forbedrede. Det rigtigste vilde være, at man ansatte saavel disse som Bane- og Telegrafafdelingens Personale paa Maanedsløn og i hvert Fald optog den allerstørste Del af dem i Statsbanernes første Lønklasse. Det vilde simplificere hele det nuværende indviklede Lønssystem, forhindre Vilkaarlighed og sikkert skabe Tilfredshed i Personalet. Denne Reform vilde koste noget, men jeg tror dog ikke, at Summen vilde blive særlig afskrækkende, idet man maa regne med, at den overvejende Del af det Beløb — og det er sikkert en stor Sum —, der nu medgaar til Overarbejde fra Kl. 6 til 11 Aften og for Søn- og Helligdagsarbejde, vilde bortfalde. Jeg tror derfor, at Forhøjelsen i det store og hele ikke vilde betyde saa overvældende meget.

Medens jeg er ved de underordnede Funktionærer ved Statsbanerne, vil jeg rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om han ikke vil søge at faa afskaffet det nu brugelige Jubilæumsdiplom med tilhørende Gave, saa vidt jeg husker, paa 50 Kr., der nu tilstilles 25 Aars Jubilærer. Sagen er nemlig den, at disse Gaver ikke altid anvendes efter deres egentlige Bestemmelse som Hædersgaver for vel udført Tjeneste i 25 Aar, men at den paa-gældendes nærmeste overordnede hovedsagelig tildeler dem til dem, der kunne gaa dem under Øjne, ligesom de ogsaa øjensynlig tage Tjenesten ganske uvedkommende Hensyn, f. Eks. politiske, ved Ud- delingen. Det er nemlig ofte saa, at særdeles pligtopfyldende Tjenestemænd ikke faa denne Gave, medens mindre heldige faa den tildelt, og naar de tillade sig at spørge om af hvilken Grund, saa faa de intet Svar. Det er deres nærmeste overordnede, der har indstillet dem eller nægtet at indstille dem, det er af ham, det afhænger, og der er blevet mig forebragt adskillige Tilfælde, hvor særdeles pligtopfyldende Tjenestemænd, som have været 25 Aar i Tjenesten, ikke have opnaaet dette Jubilæumsbeløb og heller ikke trods ihærdige Anstrengelser have kunnet faa at vide, af hvilken Grund det er blevet dem nægtet. Jeg tror, det bedste vilde være, om man kom af med disse Gaver med tilhørende Diplom og i Stedet ydede disse Mennesker en Løn, som de kunde eksistere for.

Ligeledes vil jeg henstille til den højtærede Minister at søge at faa de saakaldte Konduitelister afskaffede. Det er nogle